

[Johannes Hansen.]

Forholdet er det, at Arbejdet vilde godt kunne fortsættes paa en forsvarlig Maade, ogsaa hvis vort Forslag blev gennemført.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at Grunden til, at dette Arbejde har faaet en saa stor Tilslutning, som Tilfældet er, det er Tilskuddet. Ja, det er rigtigt. Det er givet, at det Tilskud, der er ydet, har foranlediget en Masse Mennesker til at søge om disse Laan. Men Fordelen derved bliver dog ret problematisk, naar dette Tilskud kun har bidraget til at gøre Arbejdet saa meget dyrere, end det ellers vilde være blevet, hvis man havde fortsat med Arbejdet efter den gamle Grundforbedringslov, efter de Principper, man arbejdede med, før den nugældende Lov blev vedtaget.

Den højtærede Landbrugsminister var forbavset over, at vi har skrevet, at vi ønsker ikke en fortsat Tilskudspolitik inden for Landbrugserhvervet, og den højtærede Minister mente, at Konsekvensen heraf maatte være den, at vi for Fremtiden ikke ønskede at modtage Tilskud under nogen som helst Form til det danske Landbrug. Jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvis man vil sammenligne de Tilskud, der gives til det danske Landbrugserhverv, med de Tilskud, der gives til alle andre Erhverv her i vort Land, da vover jeg den Paastand, at i saa Henseende er Landbruget i hvert Fald ikke bedre stillet end de andre Erhverv, tværtimod.

Landbrugsministeren siger — det har nu ikke stor Forbindelse med dette —, at Resultatet maatte vel ogsaa blive, at vi f. Eks. ønskede Kødloven ophævet. Ja vel, hvis den Merfortjeneste, der eventuelt kan fremkomme gennem Kødloven, kun skal bruges til at forhøje Driftsomkostningerne, saa er det ikke sikkert, at der er nogen særlig Grund til at bevare den. Men hvis vi skal ophæve alle de forskellige Foranstaltninger, der er gennemført til Støtte for Erhvervene her i vort Land, saa kan det vel ikke gælde Landbruget alene, saa maa jeg gaa ud fra, at vi ogsaa maa slette Tilskuddene til alle andre Erhverv, og saa er jeg ganske overbevist om, at da vil det ikke være Landbruget, der bliver haardest ramt. For det kan man dog vel nok uden at overdrive paastaa, at det er ikke Landbrugserhvervet, der har været en Byrde for de andre Samfundsklasser eller har faaet den største Hjælp fra de andre Samfundsklasser.

Jeg skal endnu engang anbefale, at man stemmer for det af Venstre stillede Aendringsforslag.

Landbrugsministeren (Bordning): Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen fremkom med en lang Redegørelse for, hvorfor man nu har svigtet den Bestemmelse, som han selv var med til at indsætte i Loven af December 1934, og fremkom med Udtalelser, der er kommet Udvalget i Hænde fra Grundforbedringsudvalgene i Aalborg og Hjørring Amter. Men det ærede Medlem kan ikke og vil sikkert heller ikke benægte, at trods den Lønforhøjelse, der har fundet Sted i disse Amter, saa har der her, ikke mindst i Hjørring Amt, som det ærede Medlem omtalte, været et uhyre stærkt Ønske fra Landmændenes Side om at fortsætte med denne Lovgivning. Der er bevilget saa store Beløb op til Hjørring Amt som til næsten intet andet Amt, og der er fortsat oppe i Hjørring Amt meget stort Begær efter Laan og Tilskud efter den gældende Lov, selv med de Lønninger, der nu betaales deroppe; og at de, der bruger Loven, er tilfredse med den og mener at kunne bruge den, det maa dog til syvende og sidst være det vigtigste.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke rigtig forstaa, at jeg ikke nu vil være med til at afvikle denne Lovgivning, det havde han Indtryk af, at jeg havde været villig til i December. Nej, det har jeg aldrig sagt, jeg har sagt til det ærede Medlem og til Udvalgsmedlemmerne, at naar engang Tiderne ændres, naar engang Krisen i Landbruget mildnes betydeligt og Arbejdsløsheden gaar meget ned, saa bør man naturligvis ikke fortsætte med denne Lovgivning; saa bør man bibeholde den Bestemmelse om Fortrinsstillingen, som man har faaet indført her, men saa bør man sikkert ogsaa have gennemført saadanne Foranstaltninger, at man har Sikkerhed for, at denne udmærkede Ordning ikke bliver misbrugt. Men der er vist ingen, der tør sige, hverken at Landbrugskrisen er ophørt, eller at Arbejdsløsheden er nede paa et Minimum, saaledes at der ikke skulde være Grund til at fortsætte med denne Lovgivning.

Saa talte det ærede Medlem om, at hvis Landbruget skulde af med sine Tilskud, saa skulde ogsaa de andre Erhverv af med deres. Ja, men det er jo ikke mig, der har stillet Forslag herom. Det er det ærede Medlem, der i Betænkningen motiverer sin Stilling med, at Landbruget ikke skal have Tilskud. Min Bemærkning var derfor heller ikke Udtryk for Tilslutning til det ærede Medlem, jeg følte mig tværtimod ilde berørt af denne Udtalelse, fordi